

Functionele eisen voor en bepaling van de veiligheidsuitrusting van pleziervaartuigen

Artikel 1. Naast de vereisten van de internationale en nationale bepalingen inzake uitrusting die van toepassing zijn op pleziervaartuigen moet er aan de hieronder vermelde bepalingen worden voldaan.

Hoofdstuk I: Pleziervaartuigen die niet voor commerciële doeleinden worden gebruikt

Artikel 2. De beoefenaar van watersport moet in functie van het vaargebied, het type vaartuig en de afmetingen van het vaartuig voldoende en passende veiligheidsuitrusting bij zich hebben zodat hij kan voldoen aan functionele eisen zoals vermeld in artikel 4.

Artikel 3. Voor de vaststelling van de voldoende en passende veiligheidsuitrusting worden de volgende vaargebieden gedefinieerd:

§1. zone I : de binnenwateren met uitzondering van de Beneden-Zeeschelde;

§2. zone II : de Beneden-Zeeschelde en de kustwateren tot 6 zeemijl uit de (een) kust*;

§3. zone III : de zone voorbij de 6 zeemijl tot 60 zeemijl;

§4. zone IV : de zone voorbij de 60 zeemijl.

De in dit artikel bedoelde afstanden worden gerekend vanaf de laagwaterlijn of vanaf de permanente havenwerken welke buiten de laagwaterlijn uitsteken zoals deze op de op grote schaal uitgevoerde officiële zeekaarten zijn aangegeven.

*Pleziervaartuigen die varen van de Boven-Zeeschelde naar de Kattendijksluis, de Royerssluis of de Kruisschans en van de Boven-Zeeschelde naar de Imalso jachthaven op Antwerpen Linker-Oever moeten slechts voldoen aan de veiligheidseisen van zone I.

Artikel 4. §1. De functionele eisen van de voldoende en passende veiligheidsuitrusting, in functie van het vaargebied, het type vaartuig en de afmetingen van het vaartuig, zijn de volgende:

a) Uitrusting:

-Het pleziervaartuig moet op een veilige manier afgemeerd, geankerd en gesleept kunnen worden.

-In geval van waterinstroming moet er een efficiënte en effectieve uitrusting zijn om dit water terug uit het vaartuig te verwijderen.

-Het risico om over boord te vallen moet beperkt worden en er moet een efficiënte uitrusting aan boord zijn om een persoon terug aan boord te halen.

b) Communicatie:

- Om altijd in contact te kunnen treden met andere schepen, kunstwerken en reddingsdiensten, en dit zowel onder normale omstandigheden als in nood, moet een gepast communicatiemiddel aan boord zijn.

c) Reddingsmiddelen:

-Het vaartuig moet over individuele en vanaf zone III collectieve reddingsmiddelen beschikken die een effectieve redding en overleving garanderen in geval van brand of zinken van het vaartuig en dit in functie van de tijd die de reddingsdiensten nodig hebben om hulp te verlenen.

d) Medische uitrusting:

-Om eerste hulp te kunnen toedienen aan een opvarende in geval van ziekte of ongeval dient er een waterdicht verpakte medische uitrusting aan boord te zijn waarvan de inhoud aangepast is aan het aantal opvarenden en de tijd die nodig is om indien nodig medische hulp van buiten af te ontvangen.

e) Navigatiemiddelen:

-Er moeten navigatiemiddelen aan boord zijn om in het gebied waar men vaart veilig te kunnen navigeren, rekening houdende met de positie, het getij, de stroming en de weersomstandigheden. Vanaf zone III is een elektronisch systeem voor plaatsbepaling en vanaf zone IV de mogelijkheid voor het ontvangen van weerberichten verplicht.

-Vanaf zone IV mag het uitvallen van één elektrische stroombron niet tot gevolg hebben dat niet meer kan voldaan worden aan de vorige bepaling.

f) Brandbestrijding

-Er moeten middelen aan boord zijn om efficiënt een beginnende brand te kunnen bestrijden.

g) Administratieve verplichtingen.

- De schipper moet te allen tijden kunnen aantonen dat aan alle administratieve eisen wordt voldaan.

§2. Voor bepaalde types vaartuigen, toepassingen en vaargebieden, kan, indien ze van mening is dat de opgelegde regels buitensporig zijn en niet toedragen aan de veiligheid, het Federaal Overlegplatform uitzonderingen toestaan. Deze uitzonderingen dienen ook opgenomen te worden in de lijst zoals bepaald in artikel 6. §1. .

Hoofdstuk II: Pleziervaartuigen die voor commerciële doeleinden worden gebruikt

Artikel 5. §1. Aan boord van een pleziervaartuig, gebruikt voor commerciële doeleinden is de veiligheidsuitrusting, met uitzondering van de medische uitrusting, identiek aan deze van een niet commercieel gebruikt pleziervaartuig.

§2. De medische uitrusting voldoet aan het KB betreffende de medische hulpverlening aan boord van schepen (9 DECEMBER 2014. - Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 januari 1998 betreffende de medische hulpverlening aan boord van schepen).

§3. Om de staat van veiligheid van het vaartuig en zijn uitrusting na te zien zal, alvorens een pleziervaartuig mag aangewend worden voor commerciële doeleinden een schouwing van het

vaartuig en uitrusting plaatsvinden door een daartoe aangeduide ambtenaar van de FOD Mobiliteit en Vervoer. Indien de daartoe aangeduide ambtenaar van de FOD Mobiliteit en Vervoer van oordeel dat een droogschouwing noodzakelijk is om de toestand van het pleziervaartuig ouder dan 9 jaar te evalueren kan hij ook een droogschouwing eisen. Na goedkeuring wordt er een certificaat van deugdelijkheid afgeleverd dat 5 jaar geldig blijft.

Hoofdstuk III: overige bepalingen

Artikel 6. §1. Het federaal overlegplatform voor de pleziervaart, opgericht bij koninklijk besluit van 28 juni 2009, stelt een niet-exhaustieve lijst van afdoende en passende veiligheidsuitrusting op, waarbij ze rekening houdt met het vaargebied, het type vaartuig, de afmetingen en andere omstandigheden die de veiligheid kunnen beïnvloeden. Daartoe zal het federaal overlegplatform een procedure opstellen over de werkwijze om deze lijst tot stand te brengen en deze ter goedkeuring aan de Minister voorleggen. Ze zal deze lijst ook jaarlijks evalueren en daar waar nodig aanpassen.

§2. De meest recente lijst wordt door de FOD Mobiliteit en Vervoer gepubliceerd op een voor het publiek toegankelijk website

Artikel 7. §1 De schipper is een lid van de bemanning verantwoordelijk voor het besturen van het vaartuig, voor het bijhouden van het logboek indien vereist, voor het naleven van de reglementen en voor de veiligheid van alle opvarenden. Aan boord moet steeds een schipper aangewezen zijn.

§2. Om een veilige vaart te garanderen moet de schipper van het pleziervaartuig ervoor zorgen dat alle opvarenden voldoende vertrouwd zijn met de plaats en de werking van de zich aan boord bevindende reddings- en brandblusmiddelen.

§3. Alle veiligheidsuitrusting die zich aan boord van het pleziervaartuig bevindt moet zich in goede staat en bevinden en klaar zijn voor gebruik.

§4. Voor inspectiedoeleinden houdt de schipper voor meerdaagse reizen vanaf zone III ook een logboek bij waarin hij de belangrijkste gegevens over de zeereis noteert.